

"Nippon": Furuyashiki Village, 1982, Shinsuke Ogawa

28.01.18

Diumenge 18:30 h

VIDA I LLENGUATGE DE L'ARRÒS. **"NIPPON": FURUYASHIKI VILLAGE**

"Nippon": Furuyashiki Village és una de les principals pel·lícules realitzades per Ogawa Productions, col·lectiu fundat a finals dels anys seixanta pel cineasta Shinsuke Ogawa, qui buscava una manera diferent de relacionar-se amb els pobles amb els quals filmava, així com de distribuir i projectar el treball realitzat amb ells.

Un cop instal·lats al poble de Magino el 1974, alguns membres d'Ogawa Productions van sentir a parlar de Furuyashiki, un poble proper situat a la muntanya, on tan sols vivien vuit famílies. Com que en aquest indret hi bufava un aire fred procedent del Pacífic que dificultava les collites, el col·lectiu va viure dos anys amb els ancians del poble investigant al seu costat les conseqüències del vent shirominami en el cultiu de l'arròs o la posició dels arbres, així com fent experiments amb els grangers, com ara la fabricació de mapes tridimensionals de la muntanya Zao o la utilització de gel sec per replicar el flux de l'aire.

La primera part del film, que segueix els mètodes del documental científic, dona pas a la construcció d'una història orgànica personal i col·lectiva en la segona. Al llarg de les diferents estacions a la vall de Furuyashiki, el col·lectiu va descobrir un microcosmos geogràfic en el qual es barrejava la cria de cucs de seda, la crema del carbó o les transformacions derivades de la modernització del Japó amb les més antigues llegendes ancestrals relacionades pels mateixos habitants de Furuyashiki.

Shinsuke Ogawa:

"Nippon": Furuyashiki Village (Nippon-koku: Furuyashiki-mura), 1982, Japó.

Duració total: 120min (amb pausa)

Projecció en 16mm.

Versió Original en Japonès Subtitulada a l'Anglès i al Català.

Còpia cortesia de la Fundació Japó.

Entrevista amb Shinsuke Ogawa

Vaig fer la meua primera pel·lícula, *The Sea of Youth*, el 1966, però, com que no la vam poder mostrar a cap cinema, vam pensar que podríem crear una organització i vam fundar Ogawa Productions. Va ser molt important, no tant per a la filmació en si com per a la distribució. [...] A «*Nippon*»: *Furuyashiki Village* vaig decidir mostrar cada camperol d'una manera independent. [...] És un mètode antic; actualment, els sociòlegs intenten entendre els pobles com a entitats individuals. Hem d'intentar entendre cada camperol de manera separada, com una persona. Per això hem d'entendre en quines circumstàncies viuen, com és el seu treball, el clima de la terra, l'aigua, el camp [...]. Cada pàgès va explicar una sèrie d'històries. En vam incloure unes quantes, sempre senceres; quan calia tallar alguna cosa, ensenyava als camperols tot el que havíem filmat. Seien a prop de la pantalla, veien els rushes amb nosaltres, els comentaven i deien: «Això està bé, conservem-ho». No m'agraden les preses directes; les paraules dels camperols solen ser molt diferents: repeteixen el relat d'una manera lleugerament diferent, és la seva història, i això és important. [Per filmar el foc] teníem quatre càmeres: una de francesa, una Bolex, una Bell & Howell i una de petita de 16mm. Dins del forn hi feia tanta calor que l'objectiu es va espantillar i no enfocava. [...] Normalment jo m'encarrego de la càmera i de vegades del so. Som un equip de dotze persones que fa vint anys que treballem plegades, ja no necessitem discutir les coses. L'important és viure junts, beure i menjar. Sóc un gran cuiner. [...] Primer [vam conèixer els camperols] com a grup, després d'un en un. [...] El primer que vaig conèixer va ser el meu veí; no el vam filmar, però va escriure el poema final [*Kimura Michio*]. [...] Quan arriba un estrany a un poble, comença coneixent els nens, després la gent gran, després les dones i finalment els seus marits. En aquest poble tots són grans, no vam tenir cap problema. [...] Per mi, no hi ha cap diferència entre seguir un camperol i englobar la totalitat dels problemes del Japó. Si segueixo algú de manera més o menys profunda, puc mostrar el conjunt dels problemes del Japó. No canvio el meu estil, tot i que hi ha un punt de vista sintètic per a cada persona.

André Tournés. *Jeune Cinéma*, núm. 159, juny de 1984.

Sobre «*Nippon*»: *Furuyashiki Village*

Al començament dels vuitanta, [...] el col·lectiu [Ogawa Productions] es va embarcar en una pel·lícula en dues parts que s'havia de titular *The Magino Village Story*. Durant la primavera i l'estiu de 1980, però, els cineastes es van quedar aturats per una onada de fred poc habitual. La mitjana de la temperatura havia caigut i això preocupava les comunitats de camperols. Un fred així podia causar greus danys en les collites. Ogawa va decidir investigar l'impacte que aquest clima podia tenir en els camperols locals, sobretot els que vivien a les zones més altes. L'equip va sortir a explorar diversos pobles dels voltants amb la idea d'utilitzar-los com a localitzacions i finalment es va instal·lar en un que es deia *Furuyashiki* [...]. Aquest poblet de vuit famílies quedava riu amunt de *Magino*, recollit entre les muntanyes. Allà, Ogawa Pro hi va trobar un microcosmos del Japó i el tema de la seva pel·lícula següent, «*Nippon*»: *Furuyashiki Village*.

Abans que els cineastes filmessin un sol metre de pel·lícula, van pensar que havien de relacionar-se amb els veïns. Els membres del col·lectiu —sense Ogawa, que la major part del temps es quedava a casa— van passar bona part del temps a *Furuyashiki*, ajudant la gent en les activitats més complicades de la collita, en la cria dels cucs de seda i en la crema de carbó vegetal. [...] Els habitants de *Furuyashiki* van respondre a la generositat dels

membres d'Ogawa Pro, que van començar a estudiar ben aviat l'entorn del poble i a rodar les primeres bobines. Un cop més, el seu mètode relacionava la recerca profunda, prenent com a eines els principis de les ciències pures, amb el registre acurat dels seus descobriments en àlbums elaborats.

Així, la primera meitat de la pel·lícula acabada és una recerca científica sobre els efectes del clima fred sobre les collites. [...] Els membres d'Ogawa Pro van il·lustrar una cosa tan abstracta com el moviment de l'aire fred [*shirominami*] construint grans mapes tridimensionals del mont *Zao* i els seus vessants. [...] Fent servir gel sec van replicar els fluxos d'aire i [...] van demostrar de quina manera la posició dels arbres i dels arrossars en relació amb el flux de l'aire afectava la producció dels cultius.

El que aporta una potència inusual a les parts etnogràfiques de la segona part és una base sòlida en relació amb el que els cineastes anomenen constantment «la vida i el llenguatge de l'arros» [...]. Es tracta d'elaborar una mena d'escriptura orgànica de la història. La recerca [d'Ogawa] [...] culmina amb l'excavació acurada en un arrossar local i amb el descobriment d'una rica capa de ferro vermell incrustat en les profunditats de la superfície. [...] En termes d'estructura, la mirada implacablement científica de la primera part construeix una pressió gairebé opressiva, i el gir posterior cap a la història humana del poblet ofereix un alliberament immensament agradable. Al llarg d'aquesta segona meitat, Ogawa teixeix les històries dels camperols amb el treball que fan, ja sigui la crema del carbó o la cria de cucs de seda. Aquestes històries van des de la rememoració de l'experiència personal fins al descobriment de petxines fossilitzades que apunten al passat prehistòric del poble. [...]

El canvi demogràfic [de *Furuyashiki*] s'oposa al fort conjunt d'històries de la pel·lícula, les de la Segona Guerra Mundial. Comencen abruptament quan Ogawa desvia la seva atenció del forn de carbó d'*Hiroshi* a la seva mare i les belles fotografies dels dos fills que va perdre durant la guerra. [...] Ella respon pacientment a la bateria de preguntes d'Ogawa. En els llargs silencis s'hi acumula tot el que queda de la presència dels seus fills: algunes cartes de la guerra, flocs de cabells, els avisos de la seva mort i somnis. [Per altra banda], Ogawa deixa que els supervivents expliquin les seves pròpies històries, cadascuna amb una relació diferent amb la guerra. [...]

La pel·lícula acaba amb un pla del poble de *Furuyashiki* i els pics de les muntanyes llunyanes envoltats de núvols i un títol sobreimprès: «3 de juliol de 1981, 16h. El vent blanc del sud va baixant». Aquesta precisió esmolada inscrita en una imatge tan bonica acaba sent un lligam implícit amb el cor de la ciència, que ha arribat a significar molt més que una sèrie de dades.

Mark Nornes. *Forest of Pressure: Ogawa Shinsuke and Postwar Japanese Documentary*.

Selecció, muntatge i traducció: **Francisco Algarín Navarro**.

Propera projecció:

01.02.18

Dijous 19:30h

PAT O'NEILL
COMPOSICIONS ÒPTIQUES